

ricium damni communis, omnes concedunt celeriter sententiam executioni esse mandandam, brevi dato termino ad Sacramentorum perceptionem. Possunt etiam Iudices Ecclesiastici saeculares censuris compellere ne quemquam ultimo afficiant supplicio, non ministris ipsi Sacramentis, Cevallos, dict. quest. 98. Bolanos dict. §. 17. n. 14. Nisi ipse reus ea suscipere reuatur, tunc enim sententia exequenda est, licet in penitens moriatur, Bonacin. num. 7. Sor. de iust. & iur. lib. 5. quest. 1. artic. 2. Reginald. lib. 2. §. 1. vers. Prima est.

Ibi: Sicut nec eis iure datur.

82 Sacramentum Extremae Unctionis non suscipiunt in patibulo morituri, quia infirmorum gratia fuit specialiter Institutum, ex Div. Jacob. cap. 5. vers. 14. Concil. Florentin. de hoc Sacramento agens, inquit: Hoc Sacramentum nisi infirmis dari non debet; unde oleum, quo ministratur, infirmorum dicitur; constat ex Pontificali Romano, & cap. unic. §. Ad exhibendum de Sacra Unctione. Ita Bonacin. supra disputat. 7. part. 5. n. 4. Pat. Suar. tom. 4. in 3. part. disputat. 42. lib. 2. num. 6. Vivald. in Candelab. iur. iii. de Extrema Unctione. num. 21. Simancas de Catholic. institutionib. cap. 57. n. 16. Cavalcan. supra part. 4. num. 307. Zetol. in prax. Episcop. part. 1. verb. Extrema Unctio, vers. 2. Coninch. de Sacrament. tom. 2. disputat. 19. n. 22. Reginald. in prax. serm. penitenti. lib. 28. n. 68.

Ibi: Hodie autem eorum, in quos anima vertitur.

83 Corpora punitorum absque permisso iudicis, qui exequi sententiam mandavit, humare non licet; sed facile ad id regulariter sunt concedenda: l. fin. tit. l. 31. p. 7. Bobadilla dict. num. 145. Farinac. in prax. crim. tit. de delict. & iur. quest. 20. num. 134. Azeved. in l. 6. num. 12. tit. 8. lib. 4. Recopil. Cened. in collectan. ad Decretal. collectan. 4. num. 3. Antor. Gom. dict. cap. fin. num. 8. Bajard. ad Jul. Clar. in d. §. fin. quest. fin.

Ibi: Hinc expendi poterit.

84 Ad extum in l. 2. ff. de cadaver. ib. punitor. videndi sunt Ant. Gom. dict. numer. 8. vers. Item ad do. Gregor. Lop. in l. 2. §. 8. tit. 28. part. 1. Medices in tract. M. r. omnia solent part. 3. num. 59. Farinac. d. §. quest. 20. num. 130. Lara de Anversariis lib. 1. cap. 25. n. 37. Bart. in ead. leg. 2.

Ibi: Eadem ferè ratione manifestus usurarius.

85 Usurarius manifesto Ecclesiastica sepultura denegatur donec haeres ejus male quaesta restituat, aut cautionem de restituendo praestet, August. Barbof. in cap. quaequam num. 1. 2. de usur. in 6. Zetol. supra, part. 1. verb. funus, vers. Tertio, cavari Salgad. de protel. Reg. part. 2. cap. 8. num. 75. Sayr. in clavi Reg. lib. 10. tract. 5. cap. 5. num. ultim. Quis autem sit manifestus usurarius, explicant D. Covar. in f. lib. 3. cap. 3. num. 4. Menoch. sup. cas. 35. Cevallem. 1. quest. 11. Azor. in f. iur. part. 3. lib. 5. c. 8. vers. Quare quid.

Ibi: Item si Monachus adversus paupertatis professionem.

86 Monachus proprietarius, nisi penitcat, Ecclesiastica sepultura privatur: si sepeliatur in loco sacro, exhumandus est, si absque scandalo possit, de quo Sanch. in precept. Decalog. lib. 7. ap. 20. n. 11. Pellizzar. in m. mal. Regular. tom. 1. tit. 4. cap. 2. n. 244. cum seqq. Diana part. 4. tit. 4. resol. 23. Layman. lib. 4. tit. 5. cap. 7. n. 22. Cardina. in cap. cum ad monasterium, §. Obiit. num. 1. de Stat. Mona. her. Et pars aliqua Superioris arbitrio, ex pecunia, quae penes Religiosum fuerit inventa, cum eodem debet sepeliri, Gregor. Lop. in l. 14. gl. 3. tit. 7. part. 1. Ioan. Andr. in dict. cap. cum ad monasterium, num. 4. Hostiens.

num. 7. Ancharanus num. 10. Notabil. §. Abbas num. 15. Ait tamen Rodrig. tom. 3. quest. 56. n. 1. Religiosum, apud quem pecunia crimena invenitur adversus professionem paupertatis, non statim Ecclesiastica sepultura privandum, nisi vivens fuisset praemonitus, Sequitur: Portel. de cub. Regular. verb. sepultum, n. 11. Qui addit non esse denegandam Ecclesiasticam sepulturam hoc casu, si factum sit occultum, quia non est infamia publicè notandus mortuus, qui vivus non posset publicè eidem punire, Pellizzar. supra, num. 245. Diana dict. resolut. 23. & part. 9. tract. 8. resolut. 1. §. Nota dum.

Ibi: I. de etiam sit, quod licet reo de lato.

In delinquentum cadavera solet esse criminum atrocitate animadverti; est regulariter non permittatur, Menoch. cas. 285. Carter. in praxi crim. §. Homicidij, num. 223. Bobadilla, dict. num. 143. vers. Por raxon del exemplo, Ant. Gom. d. §. lib. 3. cap. 1. num. 79. Villadiego in politic. dict. cap. 2. num. 179. Tusch. lib. 1. conclus. 397. Farinac. supra, quest. 10. à num. 37. Inl. Clar. dict. §. fin. q. 31. vers. Sum tamen.

Ibi: Illud profecto non est praetermittendum.

Se ipsum occidens debet Ecclesiastica carere sepultura, 88 Gutierrez Canon. quest. lib. 2. cap. 3. numer. 2. Azor. sup. part. 1. lib. 9. cap. 31. quest. 5. Menoch. cas. 284. numer. 35. Navar. conf. 7. de sepultum. Farinac. p. 5. quest. 128. numer. 6. Sayr. in clavi. Reg. lib. 7. cap. 9. numer. 1. Lara de Amversariis, lib. 1. cap. 1. num. 28. Lavor. variar. in l. 1. tit. 2. c. 11. n. 28. Dian. part. 6. tract. 6. re.olut. 47. Plaça in epitom. de iur. c. 23. n. 14. Sed et si quis laqueo suspensus, aut in puteum demersus reperitur, non ideo extra Ecclesiam humandus est nisi ex conjecturis, aut alias constet de defectum, cum compes rationis esset, de peremisse: Marian. Socin. conf. 5. numer. 2. Villalobos in sum. tom. 2. tit. 31. difficult. 3. numer. 4. Augustin. Barbof. de univers. iur. Ecclesiastic. 2. cap. 10. numer. 49. Marc. Anton. Genvent in practico Archiepiscop. Neapolit. ap. 61. n. 20. Dian. ubi proxime, Lavor. supra, num. 3. c. 1. n. 15. Menoch. n. 36.

Ibi: Legitus sanè Romanorum.

De penes eorum, qui sibi ipsis violentas manus inferunt tam iure communi, quam Regio Anton. Gom. dict. lib. 3. cap. 1. numer. 13. 14. Menoch. d. §. cas. 284. Gutierrez ubi proxime, à num. 18. Plaça dict. cap. 23. Didac. Perez l. 19. tit. 19. libro octavo Orainam. Farinac. d. §. quest. 128. Molin. de iust. & iur. tract. 4. disp. 20. Azeved. in l. 8. tit. 25. lib. 7. Recop. Amoya in l. 1. l. c. de iur. F. s. lib. 10. Bald. in l. 2. C. qui testament. fac. p. f. Gregor. Lop. in leg. 2. tit. 17. p. 7.

Verf. Scribit, & ad ea.

De hoc exempla memorabilia affert Menoch. d. §. cas. 90. 285. inter quae illo singulari est, nam cum apud Milesios virgines plura laqueo suspensae, causa incognita reperirentur, cumque huic damno obviam iri non posset, quod si perirent desuenterum imitabantur infamiam, lege stabilitum est, ut, quae sic mortem obirent, cum eodem laqueo, quo se suspendebant, nudae efficerentur, ex quo inhonesti funeris pudore perirent ab immani barbarie penitus abstinerent, ut refert Plutarch. de clar. mulierib. cap. de mo. & Gell. libro decimo quinto, not. Atticario. p. 10. Petri. Gregor. supra, lib. 36. cap. 2. n. 5.

AD

AD CAPUT II.

Usufructuarius non ad delicta Testatoris tenetur, à quo usufructum ex ultima voluntate obtinuit.

SUMMARIUM.

- 1 DD de materia agere: recensetur.
- 2 Le aris us. usufructus rei certa relinquitur, non tenetur creditoribus d. iuncti reponere.
- 3 Onera haec extera sequuntur haec eadem.
- 4 Quando Legata us. usufructuarius creditoribus conveniri.
- 5 Usufructuarius rei, et in testamento relictus potest pro creditoribus realibus contestari.
- 6 Cui usufructus rei hereditatis, vel quae relinquitur, non cogitur creditoribus hereditariis respondere.
- 7 Usufructuarius, qui solvit debitum d. iuncti, ad eandem res, qua fructus, et obligata, non possit solutum ab herede exigere: variis re erunt sententia.
- 8 Quae ad rem relictam.
- 9 A et etiam impugnantur.
- 10 Trahitur resolutio.
- 11 Cui pars bonorum usufructus legatur, pro defuncti debitis exari non potest, & quid eo casu facturus est haeres.
- 12 De neglectu l. 2. Taur.
- 13 Triumvir: Quod in d. iuncti ex cumulo bonorum, prius ere alieno detracto.
- 14 Me oratus in Tertio, vel Quinto, potest à creditoribus conveniri.
- 15 Contra q. i. sentiant.
- 16 Opiniones conciliantur.
- 17 Is, cui rei certa legatur, ab aris alieni hereditarii solutio est communis, & quid in meliorato, de iure Hi pano.
- 18 Ad obitum in Tertio, vel Quinto, n. & quomodo ad solvendum alienum desu Hi tenetur.
- 19 Legatum certa pars bonorum mobilium, & immobilium, vel usus fructus, non paritulare est.
- 20 Iura, & actiones quando, & quomodo bonis mobilibus, vel immobilibus adscribuntur.
- 21 Cum testa or vult appellatione bonorum mobilium, & immobili movi m. iura, & actiones comprehendere, legatum erit universale.
- 22 Is, cui pars vel usufructus bonorum mobilium, & immobilium relinquitur, non tenetur ad onera hereditaria, nisi plus sit legatum quam res leges licet.
- 23 Adversus legatum omnium bonorum creditores hereditarii agere possunt.
- 24 Legatarius usufructus omnium bonorum non est pro ere alieno defuncti contentendus.
- 25 Qui contra sentiant.
- 26 In usufructus in usufructu bonorum d. to coherede universali, nequit ab hereditariis creditibus molestari.
- 27 An usufructuarius omnium bonorum, possit contra debitores hereditarios absque cessione agere? & cui tradenda sit pecunia census, qui reimitur.
- 28 Is, cui usufructus legatu, tenetur ad onera rebus ipse, quibus fruatur, imposita.
- 29 Bonorum omnium usufructuarius testamento relictus, actione reali potest conveniri.
- 30 Legatum usufructus hereditatis totius, est particulare; quare ad onera hereditaria non asstringitur legatarius.
- 31 Donatarius omnium bonorum quando possit à creditoribus donatoris conveniri.
- 32 Legatum usufructus bonorum omnium valet, haere post mortem usufructuarius instituto, & quis huius dispositionis sit effectus? & quid in uxore usufructuaria relicta, sicuti testatoris post mortem ejus instituitis? n. 35.
- 33 Quid si instituat quis in usufructu bonorum omnium, & alter obitu post ejus mortem instituat?
- 34 Casus superior deciditur.

- 35 Instutus in usufructu bonorum, nullo coherede universali dato, ipse universalis haeres censetur cum onere restituendi hereditatem, cum morietur, successibus abintestato restatoris: quid in uxore?
- 36 Haeres, ubi alius est usufructuarius bonorum omnium, quomodo creditoribus hereditariis sit satisfactor ante traditionem.
- 37 Quid post traditionem.
- 38 Usufructuarius bonorum omnium non tenetur ad legatorum solutionem.
- 39 Usufructuarius bonorum omnium, an concurrat in usufructu rei certa rei alteri legare?
- 40 De in electu, si alii, ff. de usufruct. legat. qui agunt.
- 41 Usufructuarius bonorum omnium debet annua legata à testatore relicta solvere.
- 42 Legata, quae annua non sunt, ab herede petuntur.
- 43 Usufructuarius legatus, in quo differat ab usufructuario ex hominis dispositione quoad legatorum solutionem.
- 44 Alexandri sententia exonerat.
- 45 Ratio legis falcidia cum ponitur, taxatio usufructus quomodo facienda.
- 46 Computatio hereditarium, ff. ad l. falcid. an in aliis casibus admittatur?

Ad Num. 1.

DE materia huius capituli late dixerunt Castell. de usufruct. cap. 9. Alvar. Trucacinc. variar. resolut. lib. 1. tit. de usufructu, resolut. 6. Molin. in empor. iur. tit. 12. quest. 2. Farinac. controvers. tom. 3. controvers. 489. Andr. observat. lib. 2. observat. 146. Salgad. in l. yri. lib. part. 1. cap. 2. §. unico; Menoch. de presump. lib. 4. presump. 143. Marefcot. variar. resolut. lib. 1. cap. 19. Merlin. de pign. lib. 4. quest. 151. Garc. de pens. cap. 11. numer. 62. Gamma decisi. 265. Mathesian. §. i. ng. 4.

Verf. Prima conclusio.

Is, cui rei certa usufructus relinquitur, non tenetur ad aris alieni solutionem, ac per consequens à creditoribus hereditariis conveniri non potest. Est omnium certissima conclusio, quam probant Castell. supra, num. 1. Parlador. rer. quotidian. lib. 2. cap. fin. part. 4. §. 2. à num. 6. Menoch. numer. 5. Michæl. Graf. receptar. sententiar. §. Legatum quest. 15. num. 3. Garcia dict. in m. 61. vers. Et in primis, Francisc. Marc. decisio. 533. num. 6. & decisio. 814. numer. 1. p. 1. Villalobos omnium conclus. verb. usufructus, concl. 61. Bolan. in Cuvia Philippo. lib. 1. part. 2. §. 10. num. 9. 3. Ratio prima patris praefatae resolutionis est, quoniam onera hereditaria sequuntur heredem, non particularem successorem, qui defunctum minime representat, Molin. de primogen. lib. 1. cap. 10. num. 10. Cyriac. supra num. 1. cum seqq. Gutierrez, practiar. lib. 2. quest. 38. num. 3. Secunda, quia actio personalis in successorem singularem non transit, l. ea, leg. 3. C. de contic. ob. casus. Molin. supra, Carleval. de iur. ius, tom. 2. tit. 3. dit. 1. num. 1. Cyriac. controvers. 446. num. 16. Argel. delegum. contradict. quest. 5. art. 2. numer. 40. Gall. de r. dit. cap. 4. num. 2068. Merlin. de pign. lib. 1. quest. 18. n. 2. Cenc. de censu. part. 2. c. 1. quest. 5. art. 7. num. 1. 2. 3. 12. 27.

Aliquando tamen huiusmodi legatarius particularis de iure poterit conveniri, ut si actione in rem crediti ore experietur ad vendicandum id, in quo ille usufructum habet; nam actio realis rem committatur, & persequitur quocumque vadat, Glos. verb. Quodlibet no. 0. in l. 2. c. ubi in rem actio, Viv. decisi. 535. Molin. supra, num. 12. Gutierrez, dict. quest. 38. num. 20. Non liberabitur nominando proprietarium, Cancor. variar. resolut. lib. 2. cap. 13. num. 65. Florian. in l. in hac actione §. Idem Inlucius, num. 2. ff. ad exhiben. Gamm. dict. nec sit. 165. Castell. supra, cap. 6. n. 8. Merlin. dict. quest. 151. num. 10. Quod etiam in hypothecaria procedit, licet controversum sit, an fructuarius nominans proprietarium, ab hac actione, liberatur; De quo Merlin. a. numer. 7. Cyriac. dict. controvers. 489. ex numer. 14. qui numer. 33. affirmat.

N 3 tivè

